

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **M. H.**, proti žalované **Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky**, se sídlem Praha 3, Orlická 2020/4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 1. 8. 2019, č. j. 51 A 31/2019-23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal ke Krajskému soudu v Praze žalobu, jíž se domáhal přezkoumání výkazů nedoplatků ze dne 4. 2. 2011, č. 1941103356, a ze dne 22. 1. 2019, č. 1941901123, vydaných žalovanou.

[2] Městský soud žalobu označil za nepřipustnou a odmítl ji podle § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Dospěl totiž k závěru, že žalobce brojil proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, proti němuž byl přípustný opravný prostředek [§ 68 písm. a) s. ř. s.]. Nevyčerpal tedy před podáním žaloby prostředky nápravy, které mu poskytovalo předcházející správní řízení.

[3] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 35 odst. 10 s. ř. s. (za použití § 36 odst. 3 s. ř. s.).

[4] Usnesením ze dne 9. 9. 2019, č. j. 3 Ads 287/2019-10, Nejvyšší správní soud návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti výrokem I. zamítl z důvodu zjevné neúspěšnosti kasační stížnosti. Z žaloby stěžovatele v projednávané věci bylo totiž *prima facie* zřejmé, že žaloba je nepřipustná, neboť směřuje proti rozhodnutí vydanému v prvním stupni, které lze napadnout řádným opravným prostředkem.

[5] S ohledem na zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele výrokem II. usnesení ze dne 9. 9. 2019, č. j. 3 Ads 287/2019-10, k doložení splnění podmínky stanovené v § 105 odst. 2 s. ř. s., tedy aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti; zároveň byl stěžovatel poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

[6] Na výzvu, která mu byla doručena dne 12. 9. 2019, stěžovatel reagoval podáním ze dne 18. 9. 2019, v němž vznesl námitku podjatosti vůči soudcům rozhodujícího senátu. Podjatost těchto soudců spatřoval v tom, že shora citovaným usnesením dali najevo, že se jeho kasační stížností nechtějí zabývat a *dávají přednost fiktivnímu provedení soudního řízení před realitou*. Usnesením ze dne 17. 10. 2019, č. j. Nao 184/2019-25, rozhodl Nejvyšší správní soud o tom, že soudci třetího senátu nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování této věci, neboť námitka podjatosti se vztahuje k postupu předsedy tohoto senátu v řízení o projednávané věci, tj. ke skutečnosti, která podle § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. nemůže být důvodem pro vyloučení soudců z rozhodování.

[7] Na usnesení ze dne 17. 10. 2019, č. j. Nao 184/2019-25, stěžovatel zareagoval podáním ze dne 29. 10. 2019, označeným jako „*Podjatost senátu*“. Kromě důvodů, které zmínil již v námitce podjatosti ze dne 18. 9. 2019, stěžovatel uvedl, že soudci třetího senátu k němu, jako osobě sociálně vyloučené, mají vztah nepřátelský. Rozhodující senát stěžovateli upřel právo na spravedlivý proces, neboť mu nařídil, že za spravedlnost musí platit. Výše nákladů na právní zastoupení jej přitom přímo ohrožuje. Dodal, že poměr k věci u soudců tohoto senátu je také dán tím, že všichni členové senátu jsou pojištěnci a plátcí zdravotního pojištění. Stěžovatel trval na tom, aby mu byl ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a to jiným než třetím senátem. Nejvyšší správní soud k tomuto podání nepřistoupil jako k řádně podané námitce podjatosti, o které by bylo nutné zákonem předvídaným způsobem rozhodnout. Tvrzení o snaze soudců třetího senátu vyhnout se (v rozporu s principy spravedlivého procesu) věcnému projednání kasační stížnosti bylo již vypořádáno v rámci projednání řádně uplatněné námitky podjatosti ze dne 18. 9. 2019, a to usnesením tohoto soudu ze dne 17. 10. 2019, č. j. Nao 184/2019-25. Zbývající tvrzení stěžovatele pak lze označit za zcela obecná a spekulativní, která již ze samotné podstaty věci nemohou být důvodem pro vyloučení soudců; věcně se tedy o námitku podjatosti vůbec jednat nemůže.

[8] Jak již bylo uvedeno v usnesení ze dne 9. 9. 2019, č. j. 3 Ads 287/2019-10, s ohledem na zjevnou neúspěšnost kasační stížnosti nebyly naplněny podmínky pro ustanovení zástupce [§ 35 odst. 10 ve spojení s § 36 odst. 3 *in fine* s. ř. s.]. Bylo proto na stěžovateli, aby sám nesl náklady na zastoupení advokátem, pokud si přál, aby o jeho kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodoval věcně. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě splnění obligatorní podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. neprokázal a omezil se jen na polemiku se závěry plynoucími z usnesení ze dne 17. 10. 2019, č. j. Nao 184/2019-25, založenou na tvrzení o nepřátelském a zaujatém postupu soudců třetího senátu Nejvyššího správního soudu vůči jeho osobě. Nedostatek zastoupení stěžovatele přitom brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínky řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 20. listopadu 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu